

ลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำ

ลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำประเภทต่าง ๆ คือ ประเภทซ้ำได้ทุกคำในหมวดประเภทซ้ำได้บางคำในหมวด และประเภทซ้ำได้เมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย อาจพิจารณาแยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ ลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำคำเดียว ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำพยางค์เดียว และลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำหลายพยางค์ และลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมมีมากกว่าหนึ่งคำ

๓.๐ ลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำคำเดียว

๓.๐.๐.๐ ลักษณะทางคำเนเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำพยางค์เดียว

คำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำพยางค์เดียวจะมีลักษณะทางคำเนเสียงแตกต่างกันออกไปหลายลักษณะ คือ

๓.๐.๐.๐.๐ ลักษณะคำซ้ำ ๒ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก เช่น สวย "สนอจ ซ้ำเป็น !สนอจ "สนอจ

๓.๐.๐.๐.๑ ลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์ แบ่งออกได้เป็น

ก. มีการเปลี่ยนแปลงรูปที่พยางค์แรก แบ่งออกได้เป็น

๑) มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก และมีการหยุดหลังพยางค์ที่สอง เช่น สวย "สนอจ ซ้ำเป็น !สนอจ "สนอจ / "สนอจ

๒) มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกกับเสียงเบาที่พยางค์ที่สอง และไม่มีการหยุดระหว่างพยางค์ทั้งสามเลย เช่น สวย "สนอจ ซ้ำเป็น !สนอจ "สนอจ

ข. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สอง และมีการหยุดหลังพยางค์แรก เช่น สวย "สนอจ ซ้ำเป็น "สนอจ !สนอจ "สนอจ

๓.๑.๑.๓ ลักษณะคำซ้ำ ๔ พยางค์ แบ่งออกได้เป็น

ก. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก และมีการหยุดหลังพยางค์
ที่สาม เช่น สวย ซ้ำเป็น 17

ข. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สอง และมีการหยุดหลัง
พยางค์แรก เช่น สวย [ˈsuaj] ซ้ำเป็น [ˈsuaj
ˈsuaj ˈsuaj ˈsuaj]

๓.๑.๑.๔ คำซ้ำ ๒ พยางค์ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก

ตัวอย่างของคำซ้ำประเภทนี้

คำเดิม

สวย

คี

เก้ง

จาม

คำซ้ำ

[ˈsuaj ˈsuaj]

[!di: ˈdi:]

[!ke ˈke]

[!ca:m ˈca:m]

คำซ้ำประเภทนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเหล่านี้ คือ

ก. การลงเสียงหนักเบา

ข. เสียงวรรณยุกต์

ค. เสียงสระและเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

ก. การเปลี่ยนการลงเสียงหนักเบา พยางค์แรกของคำซ้ำจะลงเสียงหนักกว่า
พยางค์ที่สอง คือจะลงเสียงหนักแบบเน้น (emphatic stress) ส่วนพยางค์ที่
สองจะลงเสียงหนักแบบธรรมดา (heavy stress) *

ข. การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เสียงวรรณยุกต์จะเปลี่ยนที่คำซ้ำพยางค์แรก ส่วน
เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ที่สองจะไม่เปลี่ยน คือเหมือนกับของเดิมทุกอย่าง เสียงวรรณยุกต์

ที่เปลี่ยนไปนั้น คือเปลี่ยนเป็นเสียง สูง - ขึ้น ซึ่งต่างกับเสียงวรรณยุกต์ตรี ซึ่งเป็นเสียง สูง - ราบ และจุดเริ่มต้นของเสียงนี้สูงกว่าเสียงตรีเล็กน้อย และเสียงจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เสียงตอนเริ่มและเสียงตอนจบต่างกันมาก ดังรูป

จะเห็นว่า เสียงวรรณยุกต์ของคำเดิมที่นำมาพูดซ้ำนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงก็จะเป็น เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี หรือเสียงจตุราก็ได้แล้วแต่คำเดิมจะออกเสียง ใด ส่วนพยางค์ที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์นั้นจะเป็นเสียง สูง - ขึ้น ดังกล่าวชนิดเดียวเท่านั้น เสียงวรรณยุกต์เสียงนี้จะใช้เครื่องหมาย แทน

	คำเดิม		คำซ้ำ
สามัญ	โต	["to:]	[!tō: "to:]
เอก	ดู	["du?]	[!dū? "du?]
โท	เทียม	["hiam]	[!hiām "hiām]
ตรี	ชา	["cha:]	[!chā: "chā:]
จตุร	สาย	["sa:j]	[!sā:j "sa:j] —

ค. การเปลี่ยนเสียงสระและพยัญชนะตัวสะกด เสียงสระของพยางค์ที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์นั้น อาจจะทำคำเดิมหรืออาจยาวกว่าเสียงสระในคำเดิมก็ได้ จะยาวมากน้อยแค่ไหนยอมแล้วแต่ว่าผู้พูดต้องการจะเน้นมากหรือน้อยเพียงไร และแล้วแต่ว่าผู้พูดจะพูดซ้ำหรือเร็วด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนเสียงสระและพยัญชนะมีความสัมพันธ์กัน ในการพูดถึงการเปลี่ยนเสียงสระและพยัญชนะจะแยกพูดเป็น ๓ หัวข้อ ตามลักษณะของสระดังนี้คือ

สระเสียงยาว

ในกรณีคำเดิมเป็นสระเสียงยาวและไม่มีตัวสะกด คำซ้ำพยางค์แรกจะยืคเสียงออกไป จะยาวออกมากน้อยแล้วแต่ว่าผู้พูดต้องการจะเน้นมากหรือน้อย และแล้วแต่ว่าผู้พูดจะพูดซ้ำหรือเร็ว

ตัวอย่างคำซ้ำที่มีสระเสียงยาว

คำเดิม	คำซ้ำ
แก [kɛː]	[!kɛː ^๒ "kɛː]
ซ้ำ [chɑː]	[!kɛː _— "kɛː]
กี [diː]	[!chɑː _— "chɑː]
	[!diː _— "diː]
	[!diː _— "diː]

ในกรณีที่คำซ้ำเป็นสระเสียงยาว และมีตัวสะกดเป็นพยัญชนะนาสิก คือ - ง, - น, - ม หรืออรรสสระ คือ - ย, - ว หรือพยัญชนะระเบิด คือ - ม, - ก, - ก เมื่อนำมาพูดซ้ำ เสียงสระของคำซ้ำพยางค์แรกจะยืคออก และการยืคเสียงสระจะยืคออกมากขึ้นต่างกับ บางครั้งเสียงตัวสะกดอาจจะยืคออกไปเล็กน้อยด้วย บางครั้งเสียงตัวสะกดจะไม่ยืคออกไปเลยก็มี ทั้งนี้แล้วแต่ว่าผู้พูดต้องการจะเน้นมากหรือน้อย และแล้วแต่ผู้พูดจะพูดซ้ำหรือเร็วทั้งไค้กล่าวมาแล้ว

เสียงพยัญชนะระเบิดที่เป็นตัวสะกดนี้ จะยืคออกน้อยกว่าเสียงพยัญชนะนาสิก และอรรสสระ

จะเห็นได้ว่า เมื่อเสียงสระยืคออกมากเสียงพยัญชนะตัวสะกดจะยืคออกด้วย แต่ถ้าเสียงสระยืคออกเพียงเล็กน้อย เสียงพยัญชนะตัวสะกดจะไม่ยืคออกเลย

อรรสสระเป็นตัวสะกด

คำเดิม	คำซ้ำ
สาย [sɑːj]	[!sɑː _— j "sɑːj]
ยาว [jaːw]	[!sɑː _— j _— "sɑːj]
	[!jaː _— w "jaːw]
	[!jaː _— w _— "jaːw]

๒ เครื่องหมาย — หลังสระหรือพยัญชนะ แสดงการยืคออกของเสียงสระหรือพยัญชนะนั้นมากน้อยต่างกัน

พยัญชนะระเบิดเป็นคำสะกด

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
แปลก [plɛ:k]	[!plɛ:k "plɛ:k]
พูด [phú:t]	[!plɛ:k_ "plɛ:k]
ชอบ [chɔ:p]	[!phú:t "phú:t]
	[!phú:t_ "phú:t]
	[!chɔ:p "chɔ:p]
	[!chɔ:p_ "chɔ:p]

ตัวอย่างคำซ้ำที่มีสระเสียงยาว และมีพยัญชนะนาสิกหรืออรรสสระหรือพยัญชนะระเบิดเป็นคำสะกด

พยัญชนะนาสิกเป็นคำสะกด

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
นาน [na:n]	[!nã:n "na:n]
แดง [dɛ:ŋ]	[!nã:n_ "na:n]
งาม [ŋa:m]	[!dɛ:ŋ "dɛ:ŋ]
	[!dɛ:ŋ_ "dɛ:ŋ]
	[!ŋã:m "ŋa:m]
	[!ŋã:m_ "ŋa:m]

สระเสียงสั้น

ถ้าคำเดิมเป็นสระสั้น และมีพยัญชนะระเบิดที่เกิดที่ช่องว่างระหว่างเส้นเสียง (glottal stop) อยู่ข้างท้าย บางครั้งเสียงสระจะยืคออกเล็กน้อย บางครั้งเสียงสระจะไม่ยืคเลยถ้าเสียงสระยืคออก เสียงคำสะกดจะยืคออกด้วย ถ้าเสียงสระไม่ยืคออก เสียงคำสะกดจะไม่ยืคเลย สระเสียงสั้นที่ยืคออกนี้จะไม่ยาวกว่าสระเสียงยาวในที่นี้จะใช้เครื่องหมาย แสดง การยืคของสระเสียงสั้น

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
ศรี [khrɨ?]	[!khrɨ? "khrɨ?]

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
และ [chɛ́?]	[!chɛ́? "chɛ́?] [!chɛ́_?_ "chɛ́?]

ถ้าคำเดิมเป็นสระเสียงสั้น มีตัวสะกดเป็นพยัญชนะนาสิกหรือวรรณสระ หรือพยัญชนะระเบิด เสียงสระจะยืคออกหรือไม่ยืคแล้วแต่ว่าผู้พูดต้องการจะเน้นมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้พูดไม่ต้องการเน้นมาก เสียงสระจะคงเดิม ถ้าผู้พูดต้องการจะเน้นมาก เสียงสระจะยาวออกเล็กน้อย แต่จะไม่ยาวเท่าสระเสียงยาว ส่วนเสียงตัวสะกดจะยืคออกทุกครั้ง

พยัญชนะนาสิกเป็นตัวสะกด

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
ฟัน [fan̩ ^v]	[!fan̩ ^v _ "fan̩ ^v] [!fa.n̩ ^v _ "fan̩ ^v]
คำ [dam̩]	[!dam̩_ "dam̩] [!da.m̩_ "dam̩]
คัง [daŋ]	[!daŋ_ "daŋ] [!da.ŋ_ "daŋ]

วรรณสระเป็นตัวสะกด

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
ใหม่ [maj̩]	[!maj̩_ "maj̩] [!ma.j̩_ "maj̩]
หิว [hiw̩]	[!hiw̩_ "hiw̩] [!hi w̩ "hiw̩]

พยัญชนะระเบิดเป็นคำสะกด

หนัก	nak	!nāk_ "nak
		!nā.k_ "nak
จับ	cap	!cāp_ "cāp
		!cā.p_ "cāp
กค	kot	!kōt_ "kōt
		!kō.t_ "kōt

สระผสม

ในกรณีที่คำเดิมเป็นสระผสมและไม่มีตัวสะกด เสียงสระในคำซ้ำ พยางค์แรกจะยืคออกและจะยืคออกเพียงส่วนเดียว คือ ส่วนแรกของสระผสม เสียงสระจะยืคมากหรือน้อย แล้วแต่ว่าผู้พูดต้องการจะเน้นมากหรือน้อยเพียงใด คือถ้าผู้พูดต้องการจะเน้นมาก เสียงสระก็จะยาวออกมาก ถ้าผู้พูดไม่ต้องการเน้นมาก เสียงสระก็จะยาวออกน้อย

ตัวอย่างคำซ้ำที่มีสระผสมและไม่มีตัวสะกด

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>	
เทียบ	tia	[!tī_a "tīa]
		!tī_a "tīa
เปื้อ	bya	!bī_a "bīa
		!bī_a "bīa
มัว	mua	!mī_a "mīa
		!mī_a "mīa

ถ้าสระผสมนั้นมีตัวสะกดเป็นพยัญชนะนาสิก หรือรรรสระ หรือพยัญชนะระเบิด ส่วนแรกของสระผสมจะยืคออกเช่นกัน ส่วนตัวสะกดอาจจะยืคออกหรือไม่ยืคก็ได้ ถ้าเสียงสระยืคออกน้อย เสียงตัวสะกดจะไม่ยืคเลย ถ้าเสียงสระยืคออกมาก ตัวสะกดจะยืคตาม

ตัวอย่างคำซ้ำของสระผสมและมีตัวสะกด เป็นพยัญชนะนาสิกหรืออรรษสระหรือพยัญชนะระเบิด

พยัญชนะนาสิกเป็นตัวสะกด

<u>คำเดิม</u>		<u>คำซ้ำ</u>
ฮวน	[uan̂]	[!ʔũ_an "uan̂]
		[!ʔũ_an_ "uan̂]
เทียม	[hiam̂]	[!hĩ_am̂ "hiam̂]
		[!hĩ_am_ "hiam̂]
เซียง	[chyã]	[!chỹ_ay "chyã]
		[!chỹ_a_y "chyã]

อรรษสระเป็นตัวสะกด

<u>คำเดิม</u>		<u>คำซ้ำ</u>
สวย	[suaj̃]	[!sũ_aj "suaj̃]
		[!sũ_aj_ "suaj̃]
เปรี้ยว	[priaŵ]	[!pri_aw "priaŵ]
		[!pri_aw_ "priaŵ]

พยัญชนะระเบิดเป็นตัวสะกด

<u>คำเดิม</u>		<u>คำซ้ำ</u>
เกลียด	[kliat̃]	[!kli_at "kliat̃]
		[!kli_at "kliat̃]
เวียน	[riap̂]	[!ri_ap "riap̂]
		[!ri_ap "riap̂]
เลือก	[lyak̂]	[!lỹ_ak "lyak̂]
		[!lỹ_ak "lyak̂]

๓.๑.๑.๒ ลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์

ก. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก๑) มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สอง

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเดิม</u>		<u>คำซ้ำ</u>
สวย	[sua̋j]	[!sua̋j "sua̋j "sua̋j]
ดี	[di:]	[!di: "di: "di:]
เก่ง	[ke̋ŋ]	[!ke̋ŋ "ke̋ŋ "ke̋ŋ]
จาม	[ca:m]	[!ca:m "ca:m "ca:m]

คำซ้ำประเภทนี้มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. พยางค์แรกจะเปลี่ยนรูปไปจากคำเดิมเหมือนพยางค์แรกของคำซ้ำ ๒ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกในข้อ ๓.๑.๑.๑ คือ เปลี่ยนการลงเสียงหนักเบา เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ และเปลี่ยนเสียงสระและพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด
๒. พยางค์ที่สองจะมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ แต่จะมีการหยุดหลังพยางค์ที่สองครั้งหนึ่งก่อนที่จะพูดพยางค์ที่สาม
๓. พยางค์ที่สามจะมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ

๒) มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกกับเสียงเบาที่พยางค์ที่สองและไม่มีการหยุดระหว่างพยางค์ทั้งสาม

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเดิม</u>		<u>คำซ้ำ</u>
สวย	[sua̋j]	[!sua̋j 'sua̋j "sua̋j]
ดี	[di:]	[!di: 'di "di:]
เก่ง	[ke̋ŋ]	[!ke̋ŋ "ke̋ŋ "ke̋ŋ]
จาม	[ca:m]	[!ca:m 'cam "ca:m]

คำซ้ำประเภทนี้ มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. พยางค์แรกจะเปลี่ยนรูปไปจากคำเดิมเหมือนพยางค์แรกของคำซ้ำ ๒ พยางค์ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกในข้อ ๑.๑.๑.๑ ทุกประการ

๒. พยางค์ที่สองจะเปลี่ยนรูปไปจากคำเดิมในเรื่องการลงเสียงหนักเบา คือเสียงจะไม่เน้นหนักแบบธรรมดา แต่จะเน้นหนักน้อยลง ทำให้สรวลสั้นลง แต่สระสั้นจะคงเดิมหรืออาจจะสั้นลงก็เพียงเล็กน้อยแทบจะสังเกตไม่ได้

[^hdi:] เป็น [^hdi]

[^hke̞y] เป็น [^hke̞y]

๓. พยางค์ที่สาม จะมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ

ข้อสังเกต บางครั้งพยางค์ที่สองจะมีลักษณะเหมือนคำเดิม คือไม่เปลี่ยนการลงเสียงหนักเบาทั้งนี้ ย่อมแล้วแต่การพูดของแต่ละคน

๔. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

คำเดิม

คำซ้ำ

สวย [ส^ญáj]

[^hsn^ญáj / !sn^ญáj "sn^ญáj]

ดี [di:]

[^hdi: / !dĩ: "di:]

เก่ง [ke̞y]

[^hke̞y / !ke̞y "ke̞y]

สูง [sñ:̞y]

[^hsñ:̞y / !sñ:̞: "sñ:̞y]

คำซ้ำประเภทนี้มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. พยางค์แรกมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ

๒. พยางค์ที่สองจะเปลี่ยนรูปไปจากคำเดิมเหมือนพยางค์แรกของคำซ้ำ ๒ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกในข้อ ๑.๑.๑.๑ คือ เปลี่ยนการลงเสียงหนักเบา เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ และเปลี่ยนเสียงสระหรือพยัญชนะตัวสะกด

๓. พยางค์ที่สามมีลักษณะเหมือนคำเคิมทุกประการ

หมายเหตุ มีคำซ้ำอีกประเภทหนึ่งซึ่งจะปรากฏในลักษณะคำซ้ำ ๔ พยางค์ และสามพยางค์
แรกจะมีลักษณะเหมือนคำซ้ำ ๓ พยางค์ทุกอย่าง แต่จะเพิ่มพยางค์หลังขึ้นอีก
พยางค์หนึ่ง และมีการหยุดก่อนจะพูดพยางค์หลัง คำซ้ำประเภทนี้ไม่ค่อยพบบ่อย
นัก

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเคิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
เก่ง	["kèy / !kèy "kèy "kèy]
สูง	["sǔn:y / !sǔn:y "sǔn:y "sǔn:y]

คำซ้ำประเภทนี้จะปรากฏได้ในกรณีที่มีวลีหรือคำพูดอื่น ๆ มาต่อท้าย

ตัวอย่างประโยค

เขาสูงจนไม่รู้จะเปรียบกับอะไร	["sǔn:y / !sǔn:y "sǔn:y "sǔn:y]
น้องเขาก็จริงเลย	["di: / !di: "di: "di:]

๓.....๓ ลักษณะคำซ้ำ ๔ พยางค์

ก. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สาม

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเคิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
สวย	[!sǔaj 'sǔaj "suaj / "sǔaj]
ดี	[!di: 'di "di: / "di:]
เก่ง	[!kèy 'kèy "kèy / "kèy]
สูง	[!sǔn:y 'sǔn:y "sǔn:y / "sǔn:y]

คำซ้ำประเภทนี้มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. พยางค์แรก พยางค์ที่สอง และพยางค์ที่สาม มีลักษณะเหมือนคำซ้ำ ๓ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและไม่มีการหยุด ในข้อ ๓.๑.๑.๒.ก.๒) แต่จะมีการหยุดหลังพยางค์ที่สามครู่หนึ่งก่อนจะพูดพยางค์ที่สี่

๒. พยางค์ที่สี่จะมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ

ข. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
สวย [sǔaj]	["sǔaj / !sǔaj 'sǔaj "sǔaj]
ดี [di:]	["di: / !di: 'di "di:]
เก่ง [kəŋ]	["kəŋ / !kəŋ 'kəŋ "kəŋ]
จาม [ca:m]	["ca:m / !ca:m 'cam "ca:m]

คำซ้ำประเภทนี้ มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. พยางค์แรกมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย

๒. พยางค์ที่สอง พยางค์ที่สาม และพยางค์ที่สี่ จะมีลักษณะเหมือนพยางค์ที่หนึ่ง ที่สอง และที่สาม ของคำซ้ำ ๓ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก และไม่มีการหยุด ในข้อ ๓.๑.๑.๒.ก.๒) ตามลำดับ แต่หลังพยางค์แรกจะมีการหยุดครู่หนึ่งก่อนจะพูดพยางค์ที่สอง พยางค์ที่สาม และพยางค์ที่สี่ โดยไม่มีการหยุดระหว่างพยางค์เลย

หมายเหตุ มีคำซ้ำอีกประเภทหนึ่งซึ่งปรากฏในลักษณะคำซ้ำ ๕ พยางค์ และ สี่พยางค์แรก จะมีลักษณะเหมือนคำซ้ำ ๔ พยางค์ดังกล่าวข้างต้น แต่จะมีพยางค์หลังขึ้นอีก และมีการหยุดก่อนจะพูดพยางค์หลัง คำซ้ำประเภทนี้ไม่ค่อยพบบ่อยนัก

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
สูง [sǔŋ]	["sǔŋ / !sǔŋ 'sǔŋ "sǔŋ "sǔŋ]
ดี [di:]	["di: / !di: 'di "di: "di:]

คำซ้ำประเภทนี้จะใช้ในรูปแบบประโยคที่มีวลีหรือคำพูดอื่น ๆ มาต่อท้ายคำซ้ำนั้น

ตัวอย่างประโยค

เขาสูงจนไม่รู้จะเปรียบกับอะไร ["น้:ง / เสน้:ง 'น้:ง "น้:ง "น้:ง]
 น้องเขาก็จึงเลย ["di: / 'di: 'di "di: "di:]

๓.๒ ลักษณะทางค่านเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำหลายพยางค์

คำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำหลายพยางค์จะปรากฏมีรูปซ้ำอยู่ลักษณะเดียวเท่านั้น

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

คำเดิม

คำซ้ำ

เกรงใจ ['kre:ง "caj]

['kre:ง | caj 'kre:ง "caj]

สงสาร ['sǒง "sa:n]

['sǒง | sa:n 'sǒง "sa:n]

การซ้ำคำประเภทนี้ มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. การซ้ำครั้งแรกจะมีการเปลี่ยนแปลงที่พยางค์หลัง เช่น ในกรณีที่คำเดิมเป็นคำสองพยางค์ จะมีการเปลี่ยนแปลงที่พยางค์ที่สอง และจะเปลี่ยนแปลงในเรื่องเหล่านี้ คือการลงเสียงหนักเบา เสียงวรรณยุกต์ เสียงสระหรือพยัญชนะตัวสะกด เช่นเดียวกัน พยางค์แรกของคำซ้ำ ๒ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกในข้อ ๓.๑.๑.๑ เช่น

['kre:ง "caj] เป็น ['kre:ง | caj ('kre:ง "caj)]

ส่วนพยางค์แรกจะมีลักษณะเหมือนคำเดิม

๒. การซ้ำครั้งที่สอง จะมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย เช่น

['kre:ง "caj] เป็น [(kre:ง | caj) 'kre:ง "caj]

๓.๓ ลักษณะทางค่านเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมมีมากกว่าหนึ่งคำ

คำซ้ำประเภทนี้หมายถึง คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำเมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย คำอื่นใน

ที่นี้หมายถึงคำที่มาข้างหน้าเท่านั้น เช่น คำเดิมว่า โหนด วัน จะซ้ำรวมกับคำที่อยู่ข้างหน้า เช่น บ้าน ทุก เป็น บ้านโหนด ทุกวัน

ตัวอย่างคำซ้ำประเภทนี้

<u>คำเดิม</u>	<u>คำซ้ำ</u>
บ้าน <u>โหนด</u> ['bâ:n "nǎj]	['bâ:n !nǎj 'bâ:n "nǎj]
ทุก <u>วัน</u> ['thúk "wan]	['thúk !wǎn 'thúk "wan]

การซ้ำคำประเภทนี้มีลักษณะดังนี้ คือ

๑. การซ้ำครั้งแรก คำอื่นที่อยู่ท้ายจะมีลักษณะคงเดิม เช่น กะ ['ka]
บ้าน ['bâ:n] ทุก ['thúk] จะเปลี่ยนรูปเฉพาะคำเดิม เช่น ใคร โหนด วัน
คือ เปลี่ยน จาก ใคร ["khraj] เป็น [!krǎj] เปลี่ยนจาก โหนด ["nǎj]
เป็น [!nǎj] และเปลี่ยนจาก วัน ["wan] เป็น [!wǎn] การเปลี่ยนรูป
ไปจากคำเดิมนี้จะมีลักษณะเหมือนพยางค์แรกของคำซ้ำ ๒ พยางค์ ซึ่งมีการเปลี่ยนรูปที่
พยางค์แรก ในข้อ ๓.....

๒. การซ้ำครั้งที่สอง จะมีลักษณะเหมือนคำเดิมทุกประการ เช่น

<u>กะใคร</u> ['ka "khraj]	[('ka!krǎj) 'ka "kraj]
บ้าน <u>โหนด</u> ['bâ:n "nǎj]	[('bâ:n "nǎj) 'bâ:n "nǎj]